

Sygn. akt IV U 1801/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 września 2013 roku nr (...)oraz

z dnia 03 lipca 2014 roku nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. odrzuca odwołanie od decyzji z dnia 03 lipca 2014 roku;

II. umarza postępowanie odnośnie decyzji z dnia 30 września 2013 roku.

Sygn. akt IVU 1801/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2014 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 30.09.2013 r. odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż odwołująca nie spełnia warunku posiadania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. W dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę tj. od 13.09.2003 r. do 12.09.2013 r. udowodniła 1 rok, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych.

M. M. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem bowiem wbrew stanowisku organu rentowego spełnia warunek posiadania 5-letniego okresu ubezpieczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 03.07.2014 r. odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 17.06.2014 r. stwierdził, że odwołująca jest zdolna do pracy. Odwołująca nie wniosła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika.

M. M. wniosła odwołanie od powyższej decyzji. W piśmie z dnia 03.10.2014 r. odwołująca podniosła, że skoro w decyzji z dnia 30.09.2013 r. odmówiono jej prawa do renty z uwagi na brak okresów składkowych i nie kwestionowano jej niezdolności do pracy to skoro obecnie udowodniła, że ma wymagany 5-letni okres składkowy to w decyzji z dnia 03.07.2014 r. nie powinien być już oceniany jej stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

M. M. urodzona w dniu(...) r. ma wykształcenie zawodowe o specjalności krawiec- szwacz, pracowała w wyuczonym zawodzie. W okresie od 16.07.1982 r. do 30.06.1998 r. pobierała rentę inwalidzką trzeciej grupy, następnie 01.07.1998 r. do 30.04.2001 r. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, i od 01.05.2001 r. do 31.10.2009 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W okresie od 12.03.2010 r. do 11.03.2011 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych oraz w okresie od 01.07.2011 r. do 31.07.2011 r. stypendium stażowe.

Organ rentowy decyzją z dnia 24.02.2010 r. odmówił odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 29 października 2010 r. IV U 347/10 oddalił odwołanie M. M. od tej decyzji. Kolejną decyzją z dnia 10.10.2011 r. organ rentowy odmówił odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 29 maja 2012 r. IV U 998/11 oddalił odwołanie M. M. od tej decyzji.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 13.09.2012 r. wniosła o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 30.09.2013 r. odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż odwołująca nie spełnia warunku posiadania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. W dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę tj. od 13.09.2003 r. do 12.09.2013 r. udowodniła 1 rok, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych. Nie przeprowadzał postępowania orzeczniczego.

Odwołująca wniosła odwołanie od tej decyzji. W toku postępowania organ rentowy uznał, że odwołująca w dziesięcioleciu od 28.05.1976 r. do 12.09.2013 r. – po przesunięciu o okres pobieranej renty udokumentowała 6 lat, 3 miesiące i 12 dni okresów składkowych. Organ rentowy w zw. z tym przeprowadził postępowanie orzecznicze tj. lekarz orzecznik wydał orzeczenie z dnia 17.06.2014 r., w którym stwierdził, że odwołująca jest zdolna do pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 03.07.2014 r., wydaną w rozpoznaniu wniosku z dnia 13.09.2013 r., odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) z uwagi na brak niezdolności do pracy. Odwołująca nie wniosła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika. Organ rentowy w piśmie z dnia 17.09.2014 r. poinformował, iż w decyzji z dnia 03.07.2014 r. omyłkowo nie uchylił decyzji z dnia 30.09.2013 r.

/dowód : pismo ZUS z dnia 04.04.2014 r. z załącznikami –k. 31 -33 as,

pismo ZUS z dnia 17.09.2014 r. z załącznikami –k. 48 -49 as,

wniosek z dnia 13.09.2013 r. –k. 1-2 ar czIII,

decyzja ZUS z dnia 30.09.2013 r. –k. 10 ar czII,

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS –k. 21 ar czII,

decyzja ZUS z dnia 30.09.2013 r. –k. 22 ar czII,

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 03.07.2014 r. podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Stosownie do treści powołanego przepisu Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawą do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, Sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 14 ust 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 39 poz. 353.) - od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.

Ust 2c powołanego przepisu stanowi, iż Komisja Lekarska nie rozpatruje sprzeciwu wniesionego po terminie. W uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez Sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie orzeczeniem z dnia 17.06.2014 r. Lekarz Orzecznik uznał odwołującą za osobę zdolną do pracy. Odpis tego orzeczenia doręczono badanej w tym samym dniu, przedmiotowe orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołująca nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika Oddziału w ustawowym terminie 14 dni. Treść odwołania nie wskazuje, iż odwołująca w jakikolwiek sposób usprawiedliwia uchybienie terminu, w szczególności przyczynami od niej niezależnymi. Odwołująca jednocześnie nie wskazuje żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc.

W świetle powyższego odwołanie od zaskarżonej decyzji należało odrzucić w oparciu o art. 477⁹ § 3¹ kpc. odwołująca bowiem, mimo prawidłowego pouczenia nie wniosła w ustawowym terminie 14 dni sprzeciwu do Komisji Lekarskiej od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia. Mając powyższe na uwadze orzeczone jak w pkt. I sentencji wyroku.

Postępowanie w sprawie wywołanej odwołaniem M. M. od decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 30.09.2013 r. podlegało umorzeniu.

Organ rentowy decyzją z dnia 30.09.2013 r. odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż odwołująca nie spełnia warunku posiadania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. W dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę tj. od 13.09.2003 r. do 12.09.2013 r. udowodniła 1 rok, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych. W toku postępowania organ rentowy ustalił, że odwołująca w dziesięcioleciu od 28.05.1976 r. do 12.09.2013 r. – po przesunięciu o okres pobieranej renty udokumentowała 6 lat, 3 miesiące i 12 dni okresów składkowych. Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania orzeczniczego wydał kolejną decyzję z dnia 03.07.2014 r., z której wynika, że odwołująca spełnia już warunek posiadania 5 letniego okresu składkowego, ale i tak odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak niezdolności do pracy. Organ rentowy w piśmie z dnia 17.09.2014 r. poinformował, iż w decyzji z dnia 03.07.2014 r. omyłkowo nie uchylił decyzji z dnia 30.09.2013 r.

Stosownie do treści art. 477¹³ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem przez Sąd – przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Wobec uwzględnienia odwołania w zakresie ustalenia, że odwołująca legitymuje się 5-letnim okresem składkowym Sąd na podstawie art. 477¹³ k.p.c i art. 355 §1 i 2 k.p.c. w pkt. II wyroku umorzył postępowanie odnośnie decyzji z dnia 30.09.2013 r uznając, że wydanie wyroku stało się zbędne.